

EVROPSKÝ PARLAMENT

2014 - 2019

Dokument ze zasedání

A8-0242/2015

23.7.2015

ZPRÁVA

k třicáté a třicáté první výroční zprávě o kontrole uplatňování práva EU (2012–2013)
(2014/2253(INI))

Výbor pro právní záležitosti

Zpravodaj: Kostas Chrysogonos

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
STANOVISKO VÝBORU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ, VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A BEZPEČNOST POTRAVIN	14
STANOVISKO VÝBORU PRO OBČANSKÉ SVOBODY, SPRÁVEDLNOST A VNITŘNÍ VĚCI	18
STANOVISKO VÝBORU PRO ÚSTAVNÍ ZÁLEŽITOSTI	23
STANOVISKO PETIČNÍHO VÝBORU	27
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	33

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

k třicáté a třicáté první výroční zprávě o kontrole uplatňování práva EU (2012–2013) (2014/2253(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na 30. výroční zprávu o kontrole uplatňování práva EU (2012) (COM(2013)0726),
s ohledem na 31. výroční zprávu o kontrole uplatňování práva EU (2013) (COM(2014)0612),
- s ohledem na zprávu Komise nazvanou „Zpráva o hodnocení projektu „EU Pilot““ (COM(2010)0070),
- s ohledem na zprávu Komise nazvanou „Druhá zpráva o hodnocení projektu „EU Pilot““ (COM(2011)0930),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. března 2002 o vztazích se stěžovatelem ve věcech porušení práva Společenství (COM(2002)0141),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. dubna 2012 nazvané „Aktualizace sdělení o vztazích se stěžovatelem v případech uplatňování práva Unie“ (COM(2012)0154),
- s ohledem na rámcovou dohodu o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 4. února 2015 o 29. výroční zprávě Komise o kontrole uplatňování práva Evropské unie (2011)²,
- s ohledem na studii nazvanou „Dopad krize na základní práva v členských státech EU – srovnávací analýza“³,
- s ohledem na balíček předpisů týkající se zlepšování právní úpravy přijatý Komisí dne 19. května 2015;
- s ohledem na články 52 a 132 odst. 2 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a na stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, Výboru pro ústavní záležitosti a Petičního výboru (A8-0242/2015),

A. vzhledem k tomu, že článek 17 Smlouvy o Evropské unii (SEU) stanoví základní úlohu

¹ Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.

² Úř. věst. C 51 E, 22.2.2013, s. 66.

³ Tematická sekce C: Občanská práva a ústavní záležitosti pro Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (2015).

Komise jako „strážkyně Smluv“;

- B. vzhledem k tomu, že podle čl. 6 odst. 1 SEU Listina základních práv Evropské unie má stejnou právní sílu jako Smlouvy a je určena orgánům, institucím a jiným subjektům Unie, a dále členským státům, výhradně pokud uplatňují právo Unie (čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv);
- C. vzhledem k tomu, že podle čl. 258 odst. 1 a 2 SFEU má-li Komise za to, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj ze Smluv vyplývá, vydá o tom odůvodněné stanovisko a může předložit věc Soudnímu dvoru, pokud daný členský stát nevyhoví stanovisku ve lhůtě stanovené Komisí;
- D. vzhledem k tomu, že rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí stanoví sdílení informací o veškerých řízeních pro porušení povinnosti zasláním formálního dopisu, ale nepokrývá neformální postup EU-Pilot, který předchází zahájení formálního řízení pro porušení povinností;
- E. vzhledem k tomu, že článek 41 Listiny základních práv Evropské unie stanoví právo na uspokojivé správní řízení jako právo každého na to, aby jeho záležitost byla projednána nestranně a spravedlivě a v přiměřené lhůtě institucemi a orgány Unie, a článek 298 SFEU stanoví, že při plnění svých úkolů se orgány, instituce a jiné subjekty Unie opírají o otevřenou, efektivní a nezávislou evropskou správu;
- F. vzhledem k tomu, že článek 51 Listiny základních práv Evropské unie omezuje povinnost členských států postupovat v souladu s Listinou na situace, kdy aplikují právo EU, ale nestanoví podobné omezení na povinnosti, které z listiny vyplývají pro orgány, instituce a jiné subjekty EU;
- G. vzhledem k tomu, že v souvislosti s nedávnou finanční krizí musely členské státy přijmout opatření primárně ohrožující právní předpisy EU, zejména ustanovení o ochraně sociálních a hospodářských práv;
 - 1. bere na vědomí, že v souladu se společným politickým prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 27. října 2011 o informativních dokumentech podala Komise oběma spoluzákonodárcům zprávu o naplňování tohoto prohlášení;
 - 2. vítá 30. a 31. výroční zprávu Komise o uplatňování práva EU a konstatuje, že podle těchto zpráv členské státy v roce 2012 nejvíce neplnily povinnosti týkající se provedení v oblasti dopravy, ochrany zdraví a spotřebitelů, ochrany životního prostředí a otázek souvisejících s vnitřním trhem a službami, zatímco v roce 2013 byly nejvíce problematickými oblastmi životní prostředí, ochrana zdraví a spotřebitelů, vnitřní trh a služby a oblast dopravy; připomíná však, že toto hodnocení ex-post nenahrazuje povinnost Komise monitorovat efektivně a včas uplatňování a provádění právních předpisů EU, a konstatuje, že by Evropský parlament mohl napomáhat při přezkumu provádění právních předpisů prostřednictvím své kontroly Komise;
 - 3. poukazuje na to, že v Evropské unii, jež je založená na zásadách právního státu, na právní jistotě a předvídatelnosti, musí být občanům EU umožněno, a je to jejich právo, jako prvním vědět, jaké vnitrostátní právní předpisy byly přijaty v rámci transpozice

práva EU a které vnitrostátní orgány jsou zodpovědné za jejich správné provedení, a to jasným, přístupným, transparentním a včasným způsobem (prostřednictvím internetu a jinými prostředky);

4. poznamenává, že občané a podniky očekávají jednoduchý, předvídatelný a spolehlivý regulační rámec;
5. naléhavě vyzývá Komisi, aby při navrhování a posuzování právních předpisů měla více na zřeteli zátěž, kterou mohou představovat pro malé a střední podniky;
6. vyzývá Komisi a členské státy, aby koordinovaly své úsilí již v rané fázi legislativního procesu s cílem zajistit, aby mohl být konečný výsledek efektivněji uplatňován;
7. konstatuje, že v důsledku pozdního nebo nesprávného provedení ve vnitrostátním právu a špatného uplatňování práva EU může vzniknout rozdílná situace v různých členských státech a mohou být narušeny rovné podmínky v celé EU;
8. žádá Komisi, aby přistupovala stejným způsobem ke všem členským státům bez ohledu na jejich velikost či na to, kdy vstoupily do EU;
9. konstatuje, že uplatňování a provádění právních předpisů EU ve vnitrostátním právu zůstává ve členských státech nestejně, což spolu s jazykovými problémy, přehnanou byrokracií a nedostatkem znalostí vytvořilo Unii, která není vstřícná k občanům; konstatuje, že občané, kteří si přejí žít, pracovat nebo podnikat v jiném členském státě, čelí v každodenní realitě stálým obtížím vyplývajícím z nestejného provádění právních předpisů EU v právních systémech členských států;
10. připomíná, že podle článku 17 SEU Komise odpovídá za zajištění provádění právních předpisů Unie včetně Listiny základních práv Evropské unie (čl. 6 odst. 1 SEU), jejichž ustanovení jsou určena orgánům, institucím a jiným subjektům Unie a dále členským státům, výhradně pokud uplatňují právo Unie (čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv EU); připomíná, že Komise má podle článků 258 až 260 SFEU pravomoc uplatnit řízení o neplnění povinnosti, s cílem zajistit dodržování práva EU; vyzývá nicméně Komisi, aby Parlamentu usnadnila plnění této úlohy jakožto spoluzákonodárce tím, že mu bude poskytovat odpovídající informace a bude mu nadále odpovědná;
11. konstatuje, že celkem bylo uzavřeno 731 případů nesplnění povinnosti, protože dotčený členský stát prokázal soulad s právními předpisy EU; poukazuje na to, že Soudní dvůr v roce 2013 vydal 52 rozsudků podle článku 258 SFEU, z nichž 31 (59,6 %) bylo vyneseno proti členským státům; připomíná, s cílem uvést tyto statistiky do příslušných souvislostí, že až dosud 3 274 (87,3 %) rozsudků vynesených Soudním dvorem v souvislosti s řízením o nesplnění povinností vyznělo ve prospěch Komise; vyzývá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost skutečnému vymáhání všech těchto rozsudků;
12. vítá, že Komise ve zvýšené míře využívá prováděcí plány pro nové právní předpisy EU určené členským státům, neboť se tak zvyšuje pravděpodobnost, že tyto právní předpisy nebudou provedeny včas a řádně, předchází problémům s prováděním a uplatňováním a na druhé straně má dopady na počet příslušných předložených petic;

13. znovu opakuje, že je třeba, aby se Komise soustředila na účinné řešení problémů, efektivní řízení a preventivní opatření, avšak navrhuje, aby rovněž promýšlela nové způsoby, jiné než jsou formální řízení pro nesplnění povinností, jak zlepšit provádění a vymáhání právních předpisů EU;
14. je přesvědčen, že právo EU musí být řádně a rychle provedeno v právním řádu každého členského státu; naléhavě vyzývá orgány členských států, aby se vystříhaly tzv. „gold-platingu“, protože tato praxe často vede k výrazným rozdílům v procesu provádění práva Unie na úrovni členských států, a to následně oslabuje respekt k právním předpisům Unie, když se občané dozvídají o významných odlišnostech v různých částech EU; poukazuje na to, že je třeba ještě zintenzívnit spolupráci mezi poslanci Evropského parlamentu a výbory pro evropské záležitosti vnitrostátních a regionálních parlamentů; vřele vítá novinku v Lisabonské smlouvě, která spočívá v tom, že Soudní dvůr má na žádost Komise možnost uložit členským státům sankce za pozdní provedení, aniž by se muselo čekat na druhý rozsudek; vyzývá orgány EU (Radu, Komisi a ECB), aby při stanovování norem sekundárního práva nebo přijímání politik týkajících se hospodářských a sociálních věcí, jež mají dopad na lidská práva a všeobecné blaho, respektovaly primární právo EU (Smlouvy a Listinu základních práv);
15. konstatuje, že Komise používá výraz „gold-plating“, který se vztahuje k závazkům přesahujícím požadavky EU, to znamená přemíru standardů, pokynů a postupů nahromaděných na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, které zasahují do očekávaných politických cílů; vyzývá Komisi, aby tento výraz jednoznačně definovala; zdůrazňuje, že tato definice musí vyjasnit, že členské státy mají právo zavést přísnější normy v případech, kdy je to nezbytné, přičemž je nutno mít na zřeteli, že lepší harmonizace při uplatňování právních předpisů EU týkajících se životního prostředí je důležitá pro fungování vnitřního trhu
16. konstatuje, že snížení počtu případů opožděného provedení v roce 2012 ve srovnání s předchozím rokem bylo způsobeno zejména tím, že v roce 2012 bylo ve srovnání s předchozími lety zapotřebí provést transpozici méně směrnic; uznává však, že statistiky za rok 2013 prokazují skutečný pokles případů opožděného provedení, neboť počet těchto případů dosáhl na konci tohoto roku pětiletého minima, což lze vnímat jako kladný výsledek zavedení zrychleného postupu u sankcí v případě neprovedení do čl. 260 odst. 3 SFEU;
17. konstatuje, že pokles v porušení povinnosti při pozdním provádění v letech 2013, 2012 a za posledních pět let lze vysvětlit využíváním pilotních a dalších mechanismů EU (včetně SOLVIT 2) a zavedením zrychleného postupu u sankcí v případě neprovedení do čl. 260 odst. 3 SFEU; zdůrazňuje, že včasné provádění směrnic by mělo zůstat jednou z hlavních priorit Komise a že je nutné prosazovat dodržování lhůt pro provedení;
18. upozorňuje na to, že zvýšení počtu nových dokumentů EU Pilot týkajících se zvláště životního prostředí, daní, spravedlnosti a cel, v průběhu zkoumaného období, i pokles počtu otevřených případů neplnění povinnosti, naznačuje pozitivní trend v členských státech, pokud jde o provádění práva EU, neboť to dokládá, že se EU Pilot prokázal jako účinný při dosahování brzkých rozhodnutí o potenciálním porušení; domnívá se

však, že by se mělo vyvinout větší úsilí v oblasti vymáhání práva EU s cílem posílit jeho transparentnost a dohled nad ním ze strany stěžovatelů a zainteresovaných stran, a vyjadřuje politování nad tím, že bez ohledu na své opakované žádosti má Parlament stále nedostatečný přístup k informacím o pilotním postupu a o nedořešených případech; konstatuje, že je zapotřebí posílit právní status a legitimitu programu EU Pilot, a domnívá se, že toho lze dosáhnout pomocí větší transparentnosti a větší účasti stěžovatelů a Evropského parlamentu;

19. vyzývá proto opětovně Komisi, aby navrhla závazná pravidla ve formě nařízení, vycházela přitom z nového právního základu, tj. článku 298 SFEU, a zajistila tak plné dodržování práva občanů na řádnou správu ve smyslu článku 41 Listiny základních práv;
20. uznává, že primární odpovědnost za řádné provádění a uplatňování práva EU nesou členské státy, a zdůrazňuje povinnost evropských orgánů a institucí dodržovat primární právo EU při vytváření sekundárního práva EU nebo při rozhodování o sociální, hospodářské nebo jiné politice, při jejím provádění a ukládání členským státům, a zdůrazňuje také jejich povinnost napomáhat členským státům všemi dostupnými prostředky v jejich úsilí o dodržování demokratických a sociálních hodnot a o provádění právních předpisů EU v dobách úsporných opatření a hospodářských omezení; připomíná, že orgány a instituce EU jsou vázány zásadou subsidiarity a výsadami členských států;
21. vyjadřuje obavy, že úsporná opatření uložená zadluženým členským státům EU, která byla následně ještě před provedením ve vnitrostátním právu včleněna do aktů sekundárního práva EU v období, k němuž se obě posuzované výroční zprávy vztahují, a zejména radikální škrty v oblasti veřejných výdajů, vedou ke značnému snížení schopnosti veřejné správy a soudních orgánů členských států převzít řádně odpovědnost za provádění práva EU;
22. domnívá se, že členské státy, v nichž probíhají ekonomické ozdravné programy, by měly stále mít možnost plnit své závazky dodržovat sociální a hospodářská práva;
23. připomíná, že orgány a instituce EU jsou vázány Smlouvami a Listinou základních práv Evropské unie, i když jednají jako členové skupin mezinárodních věřitelů (v rámci tzv. trojky);
24. zdůrazňuje, že je nanejvýš důležité, aby orgány a instituce EU dodržovaly Smlouvy; konstatuje, že Komise musí členským státům pomoci řádně provádět právo EU, s cílem posílit podporu pro EU a důvěru v její legitimitu; vybízí Komisi, aby zveřejňovala připomínky členských států vznesené během procesu provádění do vnitrostátního práva; zdůrazňuje, že pro zlepšení uplatňování práva EU je zásadní podpora vnitrostátních parlamentů při provádění právních předpisů do vnitrostátního práva, a vyzývá proto k posílení dialogu s vnitrostátními parlamenty, a to i tehdy, zaznívají-li obavy ohledně dodržování zásady subsidiarity; je si vědom toho, jak zásadní je provádění pravidelných hodnocení ex-post a jak je důležité žádat o stanovisko vnitrostátních parlamentů, neboť tímto způsobem lze najít a řešit problémy či komplikované otázky právních předpisů, které nebyly na první pohled patrné;

25. konstatuje, že právo na podávání petic Parlamentu je jedním z pilířů evropského občanství, jak stanoví článek 44 Listiny základních práv Evropské unie a článek 227 SFEU; poukazuje na to, že toto právo poskytuje nástroje, které jsou nezbytné, avšak nikoli dostatečné ke zvýšení účasti veřejnosti na rozhodovacím procesu EU, a že hraje důležitou úlohu při zjišťování a posuzování možných mezer a porušení při provádění právních předpisů EU členskými státy a při informování orgánů EU o tomto provádění; s ohledem na výše uvedené zdůrazňuje klíčovou úlohu Petičního výboru jako efektivního propojení mezi občany EU, Parlamentem, Komisí a vnitrostátními parlamenty;
26. vítá, že Komise uznává klíčovou úlohu, kterou hrají stěžovatelé, neboť pomáhají odkrývat porušování právních předpisů EU;
27. připomíná, že evropské instituce, a zejména Komise a Rada, musí plně uplatňovat právo EU a judikaturu v oblasti transparentnosti a přístupu k dokumentům a být s nimi v souladu; požaduje v tomto ohledu účinné uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise¹ a souvisejících rozsudků Soudního dvora Evropské unie;
28. zdůrazňuje, že EU byla vytvořena jakožto unie založená na zásadách právního státu a dodržování lidských práv (článek 2 SEU); opakuje, že pozorné monitorování jednání a opomenutí členských států a orgánů a institucí EU je nanejvýš důležité, a zdůrazňuje, že počet peticí zaslaných Parlamentu a stížností zaslaných Komisí, které se týkají problémů, jež Komise údajně vyřešila, dokazují, že občané věnují stále větší pozornost potřebě lepšího uplatňování práva EU; vyzývá Komisi, aby rychleji a jasněji reagovala na oznámení občanů týkající se porušování práva Unie;
29. konstatuje, že v roce 2013 byl uzavřen vysoký počet případů řízení pro nesplnění povinnosti, dříve než byly projednány Soudním dvorem, přičemž pouze přibližně 6,6 % případů bylo uzavřeno soudním rozhodnutím; domnívá se proto, že je nezbytné pokračovat v důsledném sledování kroků členských států, neboť některé petice stále poukazují na problémy, které přetrvávají i poté, co byla záležitost uzavřena;
30. vítá skutečnost, že Komise věnuje stále větší pozornost peticím jakožto zdroji informací jak o stížnostech občanů na veřejné orgány, včetně orgánů samotné EU, tak možnému porušování právních předpisů EU v souvislosti s jejich skutečným prováděním, jak o tom svědčí skutečnost, že ve svých posledních dvou výročních zprávách věnuje peticím zvláštním pozornost; bere na vědomí, že tato skutečnost je doprovázena odpovídajícím zvýšením počtu petic, které Petiční výbor postoupil Komisi se žádostí o informace; vyjadřuje však politování nad zpožděním Komise při podávání odpovědí, když je u řady petic požádána o stanovisko;
31. konstatuje rovněž potřebu konstruktivního dialogu s členskými státy v rámci Petičního výboru a vyzývá členské státy, jichž se týkají příslušné petice, aby vyslaly své zástupce, kteří by se obraceli na petiční výbor během jeho schůzí;

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

32. poukazuje na to, že petice předložené občany EU nebo osobami usazenými ve členských státech se týkají porušování práva EU zejména v oblasti základních práv, vnitřních věcí, spravedlnosti, vnitřního trhu, zdraví, spotřebitelů, dopravy, daní, zemědělství a rozvoje venkova a životního prostředí; domnívá se, že petice prokazují, že dosud často a široce dochází k nekompetentnímu provádění a nedostatečnému vhodnému vymáhání, což skutečně vede k špatnému uplatňování právních předpisů EU; zdůrazňuje, že tato situace vyzývá k většímu úsilí členských států a ke stálému monitorování ze strany Komise. Poukazuje zejména na velký počet předkládaných petic, které zpravují o diskriminaci a překážkách vůči osobám se zdravotním postižením;
33. poukazuje na pokračující obtíže v dialogu s některými členskými státy a regiony, které se zdráhají poskytovat požadované dokumenty a vysvětlení;
34. vítá, že se útvary Komise zavázaly posílit výměnu informací s Petičním výborem, a rád by zopakoval své požadavky:
- a) lepší komunikace mezi oběma stranami, zejména s ohledem na zahájení a průběh řízení pro nesplnění povinnosti, které zajišťuje Komise, včetně pilotního postupu EU, aby bylo zajištěno plné informování Parlamentu, s cílem neustále zlepšovat jeho legislativní činnost;
 - b) je třeba vyvinout úsilí s cílem poskytnout veškeré relevantní informace o peticích týkajících se postupů šetření a řízení pro nesplnění povinnosti Petičnímu výboru, a to v přiměřené době, aby tak mohl účinněji odpovídat na žádosti občanů;
 - c) souhlas Komise s tím, že zohlední zprávy Petičního výboru, a zejména zjištění a doporučení obsažená v těchto zprávách, při vypracovávání svých sdělení a přípravě změn právních předpisů;
35. vyjadřuje politování nad tím, že Parlament, který přímo zastupuje evropské občany a je plnohodnotným spolutvůrcem právních předpisů, který je stále těsněji zapojen do postupů podávání stížností, zejména prostřednictvím parlamentních otázek nebo skrze činnosti Petičního výboru, ještě nedostává automaticky transparentní a včasné informace o provádění právních předpisů EU, i když jsou tyto informace nezbytné nejen ke zlepšování přístupnosti a právní jistoty pro evropské občany, nýbrž i za účelem přijetí změn zaměřených na zlepšení těchto právních předpisů; je toho názoru, že v tomto ohledu by mohlo být přínosným krokem zlepšení komunikace mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty; naléhavě vyzývá k účinnější a účelnější spolupráci mezi orgány EU a očekává, že Komise bude v dobré víře uplatňovat ustanovení revidované rámcové dohody o vztazích s Parlamentem, ve které se Komise zavazuje, že „poskytne Parlamentu souhrnné informace o veškerých řízeních pro porušení povinnosti ze strany členských států zasláním formálního dopisu o otázkách, jichž se takové řízení týká“;
36. žádá, aby byl na příslušných generálních ředitelstvech Evropského parlamentu (GŘ IPOL, GŘ EXPO a GŘ EPRS) vytvořen nezávislý systém hodnocení dopadu ex-post hlavních právních předpisů EU přijatých Parlamentem v rámci postupu spolurozhodování a v souladu s řádným legislativním postupem, a to i ve spolupráci

s vnitrostátními parlamenty;

37. bere na vědomí, že Soudní dvůr poukázal na to, že „za škodu způsobenou vnitrostátními orgány [...] mohou nést odpovědnost pouze tyto orgány a že je ve výlučné pravomoci vnitrostátních soudů nařídít odškodnění za takovou škodu“¹; zdůrazňuje proto, že je důležité posílit opravné prostředky dostupné na vnitrostátní úrovni, jež by měly umožnit stěžovatelům přímo a osobněji uplatňovat svá práva;
38. konstatuje, že většina stížností občanů v oblasti spravedlnosti se týká svobody pohybu a ochrany osobních údajů; opakuje, že právo na volný pohyb je jednou ze čtyř základních svobod EU zakotvených ve Smlouvě o fungování Evropské unie a je zaručeno všem evropským občanům; připomíná, že jako jedna ze základních svobod Evropské unie musí být právo občanů EU volně se pohybovat a mít trvalý pobyt a pracovat v jiných členských státech zaručeno a chráněno;
39. podtrhuje, že plné provedení společného evropského azylového systému do vnitrostátního práva a jeho účinné provádění je absolutní prioritou; vyzývá členské státy, aby vynaložily veškeré úsilí a provedly nový „azylový balíček“ správně, včas a v plném rozsahu;
40. konstatuje, že v oblasti vnitřních věcí bylo v roce 2012 zahájeno 22 řízení o porušení povinnosti a v roce 2013 proběhlo 44 těchto řízení; vyjadřuje politování nad tím, že v roce 2013 byla většina řízení z důvodu opožděného provedení zahájena kvůli opožděnému provedení směrnice 2011/36/EU o prevenci obchodování s lidmi a boji proti němu; konstatuje, že udělování azylu zůstává oblastí, v jejímž rámci bylo podáno velké množství stížností;
41. konstatuje, že v oblasti spravedlnosti bylo v roce 2012 zahájeno 61 řízení o porušení povinnosti a v roce 2013 proběhlo 67 těchto řízení; upozorňuje na skutečnost, že se většina těchto řízení týkala občanství a volného pohybu osob; lituje skutečnosti, že většina řízení z důvodu opožděného provedení byla zahájena kvůli opožděnému provedení směrnice 2010/64/EU o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení; vyjadřuje znepokojení nad výrazným nárůstem počtu stížností v oblasti spravedlnosti v roce 2013;
42. vítá významný pokrok, jehož bylo v posledních letech dosaženo v oblasti posilování práv na obhajobu podezřelých a obviněných osob v EU; zdůrazňuje, že je zásadně důležité, aby byla včas, úplně a správně provedena všechna opatření stanovená v cestovní mapě Rady pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení; upozorňuje, že tato opatření jsou klíčová pro řádné fungování justiční spolupráce EU v trestních věcech;
43. zdůrazňuje, že obchodování s lidmi je závažným trestným činem a porušením lidských práv a lidské důstojnosti, které Unie nemůže tolerovat; hluboce lituje skutečnosti, že narůstá objem obchodu s lidmi mezi EU a třetími zeměmi v obou směrech; upozorňuje na skutečnost, že ačkoli je právní rámec vyhovující, jeho konkrétní uplatňování ze

¹ Viz rozsudek ve věci 175/84.

strany členských států je stále nedostatečné; zdůrazňuje, že současná situace ve Středomoří zvyšuje pravděpodobnost obchodování s lidmi, a žádá členské státy, aby postupovaly maximálně tvrdě proti pachatelům takovýchto trestných činů a co nejefektivněji chránily oběti;

44. připomíná, že přechodné období stanovené v protokolu 36 k Lisabonské smlouvě skončilo dne 1. prosince 2014; zdůrazňuje, že po skončení tohoto přechodného období musí následovat postup důkladného hodnocení opatření v rámci bývalého třetího pilíře a jejich provádění ve vnitrostátních právních předpisech členských států; upozorňuje, že k dubnu 2015 nebyl Parlament informován o aktuální situaci každého z právních nástrojů předcházejících Lisabonské smlouvě v oblasti justiční a policejní spolupráce v každém členském státě; vyzývá Komisi, aby dodržela zásadu loajální spolupráce a dané informace Parlamentu co nejdříve poskytla;
45. připomíná, že závěry Evropské rady z června 2014 označily za celkovou prioritu v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva v příštích pěti letech důsledné provedení již přijatých právních nástrojů a politických opatření do vnitrostátního práva a jejich účinné provádění a konsolidaci; žádá Komisi, aby kladla větší důraz na dohled a na zajištění konkrétního provádění právních předpisů EU členskými státy; domnívá se, že tento požadavek musí být politickou prioritou s ohledem na velké rozdíly, které jsou často vyzorovány mezi politikami přijímanými na úrovni Unie a jejich prováděním na úrovni členských států; podněcuje vnitrostátní parlamenty k tomu, aby se více zapojily do evropské rozpravy a do monitorování uplatňování práva EU, zejména v oblasti vnitřních věcí;
46. zdůrazňuje, že ve svém usnesení ze dne 11. září 2013 o ohrožených evropských jazycích a jazykové rozmanitosti v Evropské unii Parlament připomněl, že by se Komise měla zaměřit na to, že některé členské státy a regiony svými politikami snižují šanci na přežití jazyků používaných na jejich území, ačkoli jim zánik v celoevropském kontextu nehrozí, a vyzval Komisi, aby zvažila administrativní a legislativní překážky kladené projektům týkajícím se ohrožených jazyků z důvodu malé velikosti dotčených jazykových společenství; vyzývá v tomto ohledu Komisi, aby při posuzování uplatňování práva EU brala pečlivě v úvahu práva příslušníků menšin;
47. zdůrazňuje, že je nutné, aby byl nejen v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva, ale i v ostatních oblastech politik posílen přístup občanů k informacím a dokumentům, pokud jde o uplatňování práva EU; vyzývá Komisi, aby zjistila nejlepší možné způsoby, jak tohoto cíle dosáhnout, aby využívala stávajících komunikačních nástrojů za účelem větší transparentnosti a aby zajistila, že budou informace a dokumenty o uplatňování práva EU řádně přístupné; vyzývá Komisi, aby navrhla právně závazný nástroj pro administrativní postup vyřizování stížností občanů;
48. připomíná, že hladké fungování skutečného evropského prostoru spravedlnosti na základě dodržování různých právních systémů a tradic členských států je pro EU životně důležité a že úplné, správné a včasné provádění právních předpisů EU je nezbytným předpokladem pro dosažení tohoto cíle.
49. zdůrazňuje, že zlepšení provádění je jednou z priorit sedmého akčního plánu pro životní prostředí;

50. vyjadřuje politování nad tím, že legislativu EU v oblasti ochrany životního prostředí a zdraví nadále narušuje velký počet případů jejího opožděného či nesprávného provedení ve vnitrostátních předpisech nebo její nesprávné uplatňování ze strany členských států; konstatuje, že 31. výroční zpráva Komise o uplatňování práva EU ukazuje, že v roce 2013 nejvíce řízení o porušení povinnosti souviselo se životním prostředím; připomíná, že náklady na nedostatečné provádění politiky v oblasti životního prostředí – včetně nákladů na řízení pro porušení povinností – jsou vysoké a odhadují se na přibližně 50 miliard EUR ročně (COWI aj., 2011); zdůrazňuje mimoto, že provádění politiky v oblasti životního prostředí by mělo socioekonomické přínosy, které nejsou vždy zaznamenány v analýzách nákladů a přínosů;
51. vyzývá Komisi, aby byla důslednější ve věci uplatňování právních předpisů EU v oblasti životního prostředí a prováděla rychlejší a účinnější vyšetřování případů porušení povinností týkajících se znečištění životního prostředí;
52. vyzývá Komisi, aby postupovala důrazněji v případech pozdního provedení směrnic z oblasti životního prostředí a více využívala možnosti ukládat pokuty;
53. vyzývá Komisi, aby předložila nový návrh na zlepšení přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí a návrh týkající se inspekcí životního prostředí, pokud možno bez zvyšování byrokratické zátěže a administrativních nákladů;
54. zdůrazňuje, že je třeba udržovat vysokou míru ochrany životního prostředí, a varuje před tím, aby se vysoká míra porušování povinností dávala do spojitosti s potřebou snížit úroveň ambicióznosti právních předpisů v oblasti životního prostředí.
55. vyjadřuje své znepokojení nad tím, že informační politika Komise, pokud jde o Program Komise pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT), nadhodnocuje obtížnost provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí a zdraví; zdůrazňuje, že by v rámci programu REFIT neměly být sníženy standardy ochrany životního prostředí, bezpečnosti potravin a zdraví; uznává, že je zapotřebí lepší právní úprava, a zastává názor, že zjednodušení právní úpravy by mělo mimo jiné řešit problémy, které nastaly při uplatňování právních předpisů; zastává názor, že program REFIT by měl přinášet výsledky pro občany a podniky tím nejméně zatěžujícím způsobem;
56. vítá novou praxi, kdy Komise může v odůvodněných případech požádat členské státy, aby připojily vysvětlující dokumenty, když oznamují Komisi svá opatření k provedení určité směrnice; znovu však připomíná svou výzvu k zavedení povinných korelačních tabulek o transpozici směrnic, jež by měly být veřejně přístupné ve všech jazycích EU, a vyjadřuje politování nad tím, že program REFIT byl výsledkem jednostranného rozhodnutí Komise bez skutečného sociálního dialogu a dialogu s Parlamentem;
57. poukazuje na to, že v souvislosti s iniciativou REFIT Komise potřebuje rozvinout širší dialog o účelnosti předpisů s občany, členskými státy, podniky a občanskou společností, aby bylo zajištěno, že budou zachovány kvalita a sociální aspekty právních předpisů EU a že jeden ideál nebude prosazován na úkor jiného;

o

o o

58. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

18.6.2015

STANOVISKO VÝBORU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ, VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A BEZPEČNOST POTRAVIN

pro Výbor pro právní záležitosti

k třicáté a třicáté první výroční zprávě o kontrole uplatňování práva EU (2012–2013)
(2014/2253(INI))

Navrhovatelka: Jytte Guteland

NÁVRHY

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin vyzývá Výbor pro právní záležitosti jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. zdůrazňuje, že zlepšení provádění je jednou z priorit sedmého akčního plánu pro životní prostředí;
2. zdůrazňuje, že Komise má pravomoc a povinnost dohlížet na uplatňování práva EU a zahajovat řízení o porušení povinností proti určitému členskému státu, který nesplnil určitou povinnost podle Smluv;
3. poznamenává, že občané a podniky očekávají jednoduchý, předvídatelný a spolehlivý předpisový rámec;
4. vyzývá Komisi a členské státy, aby koordinovaly své úsilí již v dřívější fázi legislativního procesu, aby bylo zajištěno, aby mohl být konečný výsledek efektivněji uplatňován;
5. konstatuje, že v důsledku pozdního nebo nesprávného provedení ve vnitrostátním právu a špatného uplatňování práva EU může vzniknout rozdílná situace v různých členských státech a mohou být narušeny rovné podmínky v celé EU;
6. ostře kritizuje skutečnost, že legislativu EU v oblasti ochrany životního prostředí a zdraví nadále narušuje vysoký počet případů jejího opožděného či nesprávného provedení ve vnitrostátních předpisech nebo její nesprávné uplatňování ze strany členských států; konstatuje, že třicátá první výroční zpráva Komise o uplatňování práva EU ukazuje, že v roce 2013 bylo nejvíce řízení o porušení povinnosti v souvislosti se životním prostředím; připomíná, že náklady na provádění politiky v oblasti životního prostředí –

včetně nákladů na řízení pro porušení povinností – jsou vysoké, odhadují se na přibližně 50 miliard EUR ročně (COWI aj., 2011); navíc zdůrazňuje, že provádění politiky v oblasti životního prostředí by mělo socioekonomické přínosy, které ne vždy zaznamenají analýzy nákladů a přínosů;

7. vyzývá Komisi, aby byla důslednější ve věci uplatňování právních předpisů EU v oblasti životního prostředí a prováděla rychlejší a účinnější vyšetřování případů porušení povinností týkajících se znečištění životního prostředí;
8. žádá Komisi, aby přistupovala stejným způsobem ke všem členským státům bez ohledu na jejich velikost či na to, kdy vstoupily do EU;
9. poukazuje na to, že čtyřmi oblastmi, v nichž bylo v roce 2013 zahájeno nejvíce nových řízení o porušení povinnosti z důvodu pozdního provedení ve vnitrostátním právu, byly: životní prostředí (168 řízení), zdraví a ochrana spotřebitele (58), vnitřní trh a služby (47) a doprava (36); dále poukazuje na to, že petice byly důležitým nástrojem, který umožnil Parlamentu upozornit Komisi na nedostatky v uplatňování práva EU v oblasti životního prostředí členskými státy;
10. vyzývá Komisi, aby postupovala důrazněji v případech pozdního provedení směrnic z oblasti životního prostředí a důsledněji využívala možnosti ukládat pokuty;
11. vítá úsilí Komise o vyřešení problémů při provádění právních předpisů neformálním způsobem; vyzývá Komisi, aby zlepšila efektivnost a transparentnost platformy EU Pilot a zintenzívnila víceúrovňovou spolupráci vnitrostátních, regionálních a místních orgánů prostřednictvím této platformy v rámci programu EU Pilot s cílem napomoci správnému a komplexnímu uplatňování práva EU; naléhavě vyzývá Komisi, aby zaujala přístup založený na co největší transparentnosti při poskytování veškerých dostupných informací, včetně informací o postupech předcházejících zahájení řízení z důvodu porušení práva EU, zájemcům z řad veřejnosti; naléhavě vyzývá Komisi, aby pokračovala ve formálních řízeních o porušení povinností v případech, kdy dohody neformální povahy členskými státy nejsou řádně prováděny;
12. vyzývá Komisi, aby s cílem předejít nutnosti řízení o porušení povinnosti pokud možno rozpracovala neformální pravidla do podoby standardního postupu konzultace s členskými státy, díky němuž by se monitorování a vymáhání stalo předvídatelnějším;
13. vítá roli, kterou hraje veřejnost, firmy a organizace při upozorňování na možná porušení práva EU, a zdůrazňuje její důležitost;
14. upozorňuje na to, jak důležitou roli hraje prostřednictvím petic a otázek Parlament při upozorňování na nedostatky při uplatňování práva EU členskými státy;
15. poznamenává, že pokud jde o případy nesprávného uplatňování právních předpisů EU, opírá se Komise především o stížnosti; ostře kritizuje, že stížnosti jednotlivců se často řeší s výrazným zpožděním; vybízí Komisi, aby řešila všechny případy, prioritně pak případy strategického významu a případy, které se stávají precedenty, u nichž se očekává, že budou mít mimořádný význam při dosahování plánovaných cílů ochrany životního prostředí, a aby pečlivě sledovala případy s přeshraniční dimenzí; dále žádá Komisi, aby

vhodným způsobem, transparentně a včas informovala stěžovatele o tom, jaké argumenty předložily příslušné členské státy v reakci na danou stížnost;

16. vyzývá Komisi, aby předložila nový návrh na zlepšení přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí a návrh týkající se inspekcí životního prostředí, pokud možno bez zvyšování byrokratické zátěže a administrativních nákladů;
17. vyjadřuje své znepokojení nad tím, že informační politika Komise, pokud jde o Program Komise pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT), nadhodnocuje obtížnost provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí a zdraví; zdůrazňuje, že by v rámci programu REFIT neměly být sníženy standardy ochrany životního prostředí, bezpečnosti potravin a zdraví; je si vědom toho, že je zapotřebí lepší právní úpravy a zastává názor, že zjednodušení právní úpravy by mělo jiné najít řešení problémů, které nastaly při uplatňování právních předpisů; zastává názor, že program REFIT by měl přinášet výsledky pro občany a podniky tím nejméně zatěžujícím způsobem;
18. naléhavě vyzývá Komisi, aby při navrhování a posuzování právních předpisů měla více na zřeteli zátěž, kterou mohou představovat pro malé a střední podniky;
19. všímá si, že Komise používá pojem „gold-plating“, který označuje ukládání povinností, které jdou nad rámec požadavků EU: přílišné množství norem, pokynů a postupů nakumulovaných na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, které komplikují dosahování očekávaných cílů politiky; vyzývá Komisi, aby jasně definovala koncept gold-platingu; zdůrazňuje, že tato definice musí vyjasnit, že členské státy mají právo zavést přísnější normy v případech, kdy je to nezbytné, přičemž je nutno mít na zřeteli, že lepší harmonizace při uplatňování právních předpisů EU v oblasti životního prostředí je důležitá pro fungování vnitřního trhu
20. zdůrazňuje, že je třeba udržovat vysokou míru ochrany životního prostředí, a varuje před tím, aby se vysoká míra porušování povinností dávala do spojitosti s potřebou snížit úroveň ambicióznosti právních předpisů v oblasti životního prostředí.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	17.6.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 56 -: 0 0: 3
Členové přítomní při konečném hlasování	Marco Affronte, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Lynn Boylan, Nessa Childers, Alberto Cirio, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Pavel Poc, Marcus Pretzell, Frédérique Ries, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Nikos Androulakis, Renata Briano, Nicola Caputo, Fredrick Federley, Anthea McIntyre, James Nicholson, Jens Nilsson, Marijana Petir, Sirpa Pietikäinen, Gabriele Preuß, Bart Staes, Tibor Szanyi, Tom Vandenkendelaere

30.6.2015

STANOVISKO VÝBORU PRO OBČANSKÉ SVOBODY, SPRAVEDLNOST A VNITŘNÍ VĚCI

pro Výbor pro právní záležitosti

k třicáté a třicáté první výroční zprávě o kontrole uplatňování práva EU (2012–2013)
(2014/2253(INI))

Navrhovatel: Traian Ungureanu

NÁVRHY

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci vyzývá Výbor pro právní záležitosti jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. konstatuje, že v oblasti vnitřních věcí probíhalo v roce 2012 22 řízení o porušení povinnosti a v roce 2013 44 těchto řízení; hluboce lituje skutečnosti, že v roce 2013 byla většina řízení z důvodu opožděného provedení zahájena kvůli opožděnému provedení směrnice 2011/36/EU o prevenci obchodování s lidmi a boji proti němu¹; konstatuje, že udělování azylu zůstává oblastí, v jejímž rámci bylo podáno velké množství stížností;
2. konstatuje, že v oblasti spravedlnosti probíhalo v roce 2012 61 řízení o porušení povinnosti a v roce 2013 67 těchto řízení; upozorňuje na skutečnost, že se většina těchto řízení týkala občanství a volného pohybu osob; lituje skutečnosti, že většina řízení z důvodu opožděného provedení byla zahájena kvůli opožděnému provedení směrnice 2010/64/EU o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení²; vyjadřuje znepokojení nad výrazným nárůstem počtu stížností v oblasti spravedlnosti v roce 2013;
3. vítá významný pokrok, jehož bylo v posledních letech dosaženo v rámci posilování práv na obhajobu podezřelých a obviněných v EU; zdůrazňuje, že je zásadně důležité, aby byla včas, úplně a správně provedena všechna opatření stanovená v cestovní mapě Rady pro

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí a o nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2002/629/SVV (Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení¹;
upozorňuje, že tato opatření jsou klíčová pro řádné fungování justiční spolupráce EU
v trestních věcech;

4. konstatuje, že většina stížností občanů v oblasti spravedlnosti se týká svobody pohybu a ochrany osobních údajů; opakuje, že právo na volný pohyb je jednou ze čtyř základních svobod EU zakotvených ve Smlouvě o fungování Evropské unie a je zaručeno všem evropským občanům; připomíná, že jako jedna ze základních svobod Evropské unie musí být právo občanů EU volně se pohybovat a mít trvalý pobyt a pracovat v jiných členských státech zaručeno a chráněno;
5. podtrhuje, že plné provedení společného evropského azylového systému do vnitrostátního práva a jeho účinné provádění je absolutní prioritou; vyzývá členské státy, aby vynaložily veškeré úsilí a provedly nový „azylový balíček“ správně, včas a v plném rozsahu;
6. zdůrazňuje, že obchodování s lidmi je závažným trestným činem a porušením lidských práv a lidské důstojnosti, které Unie nemůže tolerovat; hluboce lituje skutečnosti, že narůstá objem obchodu s lidmi mezi EU a třetími zeměmi v obou směrech; upozorňuje na skutečnost, že ačkoli je právní rámec vyhovující, jeho konkrétní uplatňování ze strany členských států je stále nedostatečné; zdůrazňuje, že současná situace ve Středomoří pouze zvyšuje riziko obchodování s lidmi, a žádá členské státy, aby postupovaly maximálně tvrdě proti osobám odpovědným za takovéto trestné činy a co nejefektivněji chránily oběti;
7. zdůrazňuje, že členské státy EU by měly účinně používat stávající ustanovení o vízech z humanitárních důvodů, což je jedna z alternativ k nelegálním způsobům vstupu, která umožňuje státním příslušníkům třetích zemí bezpečný a legální vstup do Unie;
8. připomíná, že přechodné období v protokolu 36 k Lisabonské smlouvě, skončilo dne 1. prosince 2014; zdůrazňuje, že po skončení tohoto přechodného období musí následovat postup důkladného hodnocení opatření v rámci bývalého třetího pilíře a jejich provádění ve vnitrostátních právních předpisech členských států; upozorňuje, že k dubnu 2015 nebyl dosud Parlament informován o aktuální situaci každého z právních nástrojů předcházejících Lisabonské smlouvě v oblasti justiční a policejní spolupráce v každém členském státě; vyzývá Komisi, aby dodržela zásadu loajální spolupráce a dané informace Parlamentu co nejdříve poskytla;
9. zdůrazňuje skutečnost, že podle článku 80 SFEU se politiky EU týkající se hraničních kontrol, azylu a přistěhovalectví „řídí zásadou solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti“, a upozorňuje, že článek 80 SFEU nebyl vždy řádně uplatňován, což by bylo možno vykládat jako porušení ustanovení Smlouvy;
10. připomíná právní závaznost Listiny základních práv Evropské unie; vyzývá Komisi jako strážkyni Smluv, aby účinněji monitorovala soulad s článkem 2 SEU a s právními zásadami Listiny základních práv EU a aby zajistila, aby členské státy uplatňovaly právo

¹ Usnesení Rady ze dne 30. listopadu 2009 o cestovní mapě pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení (Úř. věst. C 295, 4.12.2009, s. 1).

EU v souladu s touto listinou; žádá Komisi, aby využívala odborné zázemí Agentury Evropské unie pro základní práva ke zjišťování případů porušení článku 2 SEU v souvislosti s Listinou a zahájila řízení o porušení povinnosti, kdykoli k takovým porušením dojde;

11. připomíná, že závěry Evropské rady z června 2014 označily za celkovou prioritu v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva v příštích pěti letech důsledné provedení již přijatých právních nástrojů a politických opatření do vnitrostátního práva a jejich účinné provádění a konsolidaci; žádá Komisi, aby kladla větší důraz na dohled a na zajištění konkrétního provádění právních předpisů EU členskými státy; domnívá se, že tento požadavek musí být politickou prioritou, a to s ohledem na velké rozdíly, které jsou často vyzorovány mezi politikami přijímanými na úrovni Unie a jejich prováděním na úrovni členských států; podněcuje vnitrostátní parlamenty k tomu, aby se více zapojily do evropské rozpravy a do monitorování uplatňování práva EU, zejména v oblasti vnitřních věcí;
12. zdůrazňuje, že ve svém usnesení z dne 11. září 2013 o ohrožených evropských jazycích a jazykové rozmanitosti v Evropské unii¹ Parlament připomněl, že by se Komise měla zaměřit na to, že některé členské státy a regiony svými politikami snižují šanci na přežití jazyků používaných na jejich území, ačkoli jim zánik v celoevropském kontextu nehrozí, a vyzval Komisi, aby zvažila administrativní a legislativní překážky kladené projektům se týkajícím se ohrožených jazyků z důvodu malé velikosti dotčených jazykových společenství; vyzývá v tomto ohledu Komisi, aby při posuzování uplatňování práva EU brala pečlivě v úvahu práva příslušníků menšin;
13. zdůrazňuje, že je nutné, aby byl nejen v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva, ale i v ostatních oblastech politik posílen přístup občanů k informacím a dokumentům, pokud jde o uplatňování práva EU; vyzývá Komisi, aby označila nejlepší možné způsoby, jak tohoto cíle dosáhnout, aby využívala stávajících komunikačních nástrojů za účelem větší transparentnosti a aby zajistila, že budou informace a dokumenty o uplatňování práva EU řádně přístupné; vyzývá Komisi, aby navrhla právně závazný nástroj pro administrativní postup vyřizování stížností občanů;
14. připomíná, že evropské instituce, a zejména Komise a Rada, musí plně uplatňovat právo EU a judikaturu v oblasti transparentnosti a přístupu k dokumentům; požaduje v tomto ohledu účinné uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001 týkajícího se přístupu k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise² a souvisejících rozsudků Soudního dvora Evropské unie;
15. vítá úsilí Komise v posledních letech a bere na vědomí řadu opatření, která byla zavedena s cílem poskytnout členským státům při provádění právních předpisů pomoc (srovnávací tabulky, kontrola souladu, přehledy a barometry, pokyny atd.); domnívá se však, že informace o provádění právních předpisů EU v prostoru svobody, bezpečnosti a práva by

¹ Přijaté texty, P7_TA(2013)0350.

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

měly být strukturovanější, podrobnější, transparentnější a dostupnější; upozorňuje, že výroční zpráva o kontrole by mohla být doplněna dalšími opatřeními, která by Parlamentu umožňovala se pravidelněji a důkladněji informovat o stavu provádění, zpožděních, případech nesprávné transpozice a nesprávného provádění a o řízeních o porušení právních předpisů u každého právního nástroje přijatého v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí a také v jiných oblastech; žádá Komisi, aby v souladu s bodem 44 druhým pododstavcem rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí¹ dala Parlamentu k dispozici souhrnné informace o řízeních o porušení povinnosti zahájených v souvislosti s nástroji bývalého třetího pilíře a v záležitostech s tím souvisejících;

16. připomíná, že hladké fungování skutečného evropského prostoru spravedlnosti je s ohledem na různé právní systémy a tradice členských států pro EU životně důležité a že úplné, správné a včasné provádění právních předpisů EU je nezbytným předpokladem pro dosažení tohoto cíle.

¹ Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	25.6.2015
Výsledek konečného hlasování	+ : 47 - : 6 0 : 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Jan Philipp Albrecht, Malin Björk, Caterina Chinnici, Ignazio Corrao, Laura Ferrara, Lorenzo Fontana, Kinga Gál, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Monika Hohlmeier, Filiz Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Iliana Iotova, Eva Joly, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Timothy Kirkhope, Barbara Kudrycka, Kshetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Monica Macovei, Vicky Maeijer, Roberta Metsola, Louis Michel, Claude Moraes, Alessandra Mussolini, József Nagy, Péter Niedermüller, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Cecilia Wikström, Tomáš Zdechovský
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Hugues Bayet, Kostas Chrysogonos, Carlos Coelho, Pál Csáky, Daniel Dalton, Marek Jurek, Petra Kammerevert, Jeroen Lenaers, Andrejs Mamikins, Emil Radev, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Barbara Spinelli, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Axel Voss, Elissavet Vozemberg
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Franc Bogovič, Eugen Freund

18.6.2015

STANOVISKO VÝBORU PRO ÚSTAVNÍ ZÁLEŽITOSTI

pro Výbor pro právní záležitosti

k třicáté a o třicáté první výroční zprávě o kontrole uplatňování práva Unie (2012-2013)
(2014/2253(INI))

Navrhovatel: Fabio Massimo Castaldo

NÁVRHY

Výbor pro ústavní záležitosti vyzývá Výbor pro právní záležitosti jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. poznamenává, že v souladu se společným politickým prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 27. října 2011 o informativních dokumentech¹ podala Komise oběma zákonodárcům zprávu o naplňování tohoto prohlášení;
2. poukazuje na to, že v Evropské unii, jež je založená na právním státu, právní jistotě a předvídatelnosti, musí být evropským občanům umožněno, a je to jejich právo, jako prvním vědět, jaké vnitrostátní právní předpisy byly přijaty v rámci transpozice práva EU a které vnitrostátní orgány jsou zodpovědné za jejich správné provedení, a to jasným, přístupným, transparentním a včasným způsobem (prostřednictvím internetu a jinými prostředky);
3. je přesvědčen, že právo EU musí být řádně a rychle provedeno v právním řádu každého členského státu; naléhavě vyzývá orgány členských států, aby se vystříhaly tzv. „goldplatingu“, protože tato praxe často vede k výrazným rozdílům v procesu provádění práva EU na úrovni členských států, a to následně oslabuje respekt k právním předpisům Evropské unie, když se občané dozvídají o významných odlišnostech v různých částech EU; poukazuje na to, že je třeba ještě zintenzívnit spolupráci mezi poslanci Evropského parlamentu a výbory pro evropské záležitosti vnitrostátních a regionálních parlamentů; vřele vítá novinku v Lisabonské smlouvě, která spočívá v tom, že Soudní dvůr bude mít na žádost Komise možnost uložit členským státům sankce za pozdní provedení, aniž by se muselo počkat na druhý rozsudek; vyzývá orgány EU (Radu, Komisi a ECB), aby při

¹ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 15.

stanovování norem sekundárního práva nebo přijímání politik týkajících se hospodářských a sociálních věcí, jež mají dopad na lidská práva a všeobecné blaho, respektovaly primární právo EU (Smlouvy a Listinu základních práv);

4. se zájmem bere na vědomí zavedení mechanismu EU Pilot, jenž prostřednictvím své internetové platformy zjednodušuje komunikaci mezi Komisí a členskými státy s cílem předejít dysfunkcím a zabránit zahájení řízení o nesplnění povinnosti všude tam, kde to je možné; připomíná však, že mechanismus EU Pilot je pracovním nástrojem pro spolupráci, který nemá žádný právní status a ponechává libovůli Komisi, což neodpovídá náležitým standardům transparentnosti a zodpovídání se; připomíná rovněž, že potenciální nedostatek transparentnosti ohledně obsahu komunikace a výměny informací s členskými státy nesmí v žádném případě vést k porušování práv evropských občanů podle právního státu, ani ospravedlňovat přímou nebo nepřímou diskriminaci podle článku 9 SEU, a vyzývá Komisi, aby:
 - (a) přiměřeným, srozumitelným a včasným způsobem informovala občany o krocích následujících po jejich oznámeních o možném nesplnění povinnosti;
 - (b) navrhla právně závazné opatření, které vyjasní zákonná práva a povinnosti jednotlivých stěžovatelů a Komise s cílem zajistit rovněž právo občanů na účinnou nápravu i během fáze před zahájením soudního sporu, a aby zajistila plné dodržování práva občanů na řádnou správu, jak je stanoveno ve článku 41 Listiny základních práv;
5. vítá novou praxi, kdy Komise může v odůvodněných případech požádat členské státy, aby připojily informativní dokumenty, když oznamují Komisi svá opatření k provedení určité směrnice; znovu však připomíná svou výzvu k zavedení povinných korelačních tabulek o transpozici směrnic, jež by měly být veřejně přístupné ve všech jazycích EU, a vyjadřuje politování nad tím, že program REFIT byl výsledkem jednostranného rozhodnutí Komise bez skutečného sociálního dialogu a dialogu s Parlamentem;
6. vyjadřuje silné politování nad tím, že Parlament, který přímo zastupuje evropské občany a je plnohodnotným spolutvůrcem právních předpisů, který je stále těsněji zapojen do postupů podávání stížností, zejména prostřednictvím parlamentních otázek nebo skrze činnosti Petičního výboru, nedostává automaticky transparentní a včasné informace o provádění právních předpisů EU, i když jsou tyto informace nezbytné nejen ke zlepšování přístupnosti a právní jistoty pro evropské občany, nýbrž i za účelem změn zaměřených na zlepšení těchto právních předpisů; je toho názoru, že v tomto ohledu by mohlo být přínosným krokem zlepšení komunikace mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty; naléhavě vyzývá k účinnější a účelnější spolupráci mezi orgány EU a očekává, že Komise bude v dobré víře uplatňovat klauzuli revidované rámcové dohody o vztazích s Parlamentem, ve které se Komise zavazuje, že „poskytne Parlamentu souhrnné informace o veškerých řízeních pro porušení povinnosti ze strany členských států zasláním formálního dopisu o otázkách, jichž se takové řízení týká“;
7. žádá, aby byl v příslušných generálních ředitelstvích (IPOL, EXPO a EPRS) vytvořen nezávislý systém hodnocení dopadu ex-post hlavních evropských právních předpisů přijatých Evropským parlamentem v rámci postupu spolurozhodování / řádného legislativního postupu, a to i ve spolupráci s vnitrostátními parlamenty;

8. zdůrazňuje, že Parlament a další orgány EU by měly mít podrobné informace o provádění směrnic jednotlivými členskými státy, včetně informací o zpožděních při jejich provedení do vnitrostátního práva;
9. zdůrazňuje, že pokud jde o transpozici právních předpisů, je třeba určitá míra homogenosti, aniž je dotčena doba potřebná k jejich uplatňování;
10. žádá větší míru spolupráce mezi Komisí, členskými státy, Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	17.6.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 21 -: 2 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Mercedes Bresso, Fabio Massimo Castaldo, Richard Corbett, Pascal Durand, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, György Schöpflin, Barbara Spinelli, Josep-Maria Terricabras, Kazimierz Michał Ujazdowski, Rainer Wieland
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Max Andersson, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Sylvia-Yvonne Kaufmann, David McAllister, Andrej Plenkovič, Marcus Pretzell, Helmut Scholz
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Adam Szejnfeld, Csaba Sógor, Dario Tamburrano

20.5.2015

STANOVISKO PETIČNÍHO VÝBORU

pro Výbor pro právní záležitosti

k třicáté a třicáté první výroční zprávě o kontrole uplatňování práva EU (2012–2013)
(2014/2253(INI))

Navrhovatelka: Rosa Estaràs Ferragut

NÁVRHY

Petiční výbor vyzývá Výbor pro právní záležitosti jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. konstatuje, že uplatňování a provádění právních předpisů EU ve vnitrostátním právu zůstává ve členských státech nestejně, což spolu s jazykovými problémy, přehnanou byrokracií a nedostatkem znalostí vytvořilo Unii, která není vstřícná k občanům; konstatuje, že občané, kteří hodlají žít, pracovat nebo podnikat v jiném členském státě narážejí v každodenní realitě na stálé obtíže vyplývající z nestejného provádění právních předpisů EU v právních systémech členských států;
2. znovu opakuje své stanovisko, že článek 17 Smlouvy o Evropské unii (SEU) definuje základní úlohu Komise jako strážkyně Smluv; vyzývá Komisi, aby nadále aktivně sledovala uplatňování právních předpisů EU s cílem zajistit jejich včasné a správné provádění i řádné provedení ve vnitrostátním právu;
3. poukazuje na to, že s cílem zlepšit provádění, uplatňování a vymáhání právních předpisů EU by Komise měla ze souladu s právními předpisy EU učinit skutečnou politickou prioritu tím, že vybuduje silné partnerství a spolupráci mezi všemi zúčastněnými stranami zapojenými do tvorby, provádění a vymáhání těchto právních předpisů, a zejména s Parlamentem a členskými státy;
4. konstatuje, že právo na podávání petic Parlamentu je jedním z pilířů evropského občanství, jak stanoví článek 44 Listiny základních práv Evropské unie a článek 227 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU); poukazuje na to, že toto právo poskytuje nezbytné, avšak nedostatečné nástroje tím, že zvyšuje účast veřejnosti na rozhodovacím procesu Evropské unie a že hraje důležitou úlohu při stanovení a posuzování možných mezer a porušení při provádění právních předpisů EU členskými státy a při informování

orgánů EU o tomto provádění; s ohledem na výše uvedené zdůrazňuje klíčovou úlohu Petičního výboru jako efektivního propojení mezi občany EU, Parlamentem, Komisí a vnitrostátními parlamenty;

5. zdůrazňuje zásadní úlohu občanů, podniků, nevládních organizací a dalších zúčastněných stran při sledování nedostatků v provádění a uplatňování právních předpisů EU orgány členských států; uznává v této souvislosti důležitou úlohu peticí k Parlamentu, stížností Komisi a otázek poslanců Evropského parlamentu, které představují první známky toho, že při provádění právních předpisů EU došlo k problému, a pomáhají upozornit na špatné uplatňování a možná porušení právních předpisů EU;
6. poukazuje na to, že občané, podniky, nevládní a další organizace často vznášejí stížnosti ke Komisi a že v roce 2013 obdržela Komise více nových stížností (3 505) než kdykoli v uplynulých třech letech a že se celkový počet vyřizovaných stížností zvýšil o 19 %; vyzývá Komisi, aby zlepšila svoji současnost praxi a informovala včas a vhodným způsobem občany o veškerých akcích a krocích podnikaných při vyřizování těchto stížností včetně informování stěžovatele před uzavřením věci;
7. vítá skutečnost, že Komise věnuje stále větší pozornost peticím jakožto zdroji informací o stížnostech občanů na veřejné orgány, včetně orgánů Evropské unie, a možnému porušování právních předpisů EU v souvislosti s jejich skutečným prováděním, jak o tom svědčí skutečnost, že ve svých posledních dvou výročních zprávách věnuje peticím zvláštním pozornost; všímá si, že tato skutečnost je doprovázena odpovídajícím zvýšením počtu petic, které Petiční výbor postoupil Komisi se žádostí o informace; považuje však za politováníhodné zpoždění Komise při podávání odpovědí, poté, co je v řadě petic požádána o stanovisko;
8. konstatuje rovněž potřebu konstruktivního dialogu s členskými státy v rámci Petičního výboru a vyzývá členské státy, jichž se týkají příslušné petice, aby vyslaly své zástupce, kteří by se obrátili na petiční výbor během jeho schůzí;
9. poukazuje na to, že petice předložené občany EU nebo osobami usazenými ve členských státech se týkají porušování práva EU zejména v oblasti základních práv, vnitřních věcí, spravedlnosti, vnitřního trhu, zdraví, spotřebitelů, dopravy, daní, zemědělství a rozvoje venkova a životního prostředí; domnívá se, že petice prokazují, že dosud často a široce dochází k nekompetentnímu provádění a nedostatečnému vhodnému vymáhání, což skutečně vede k špatnému uplatňování právních předpisů EU; zdůrazňuje, že tato situace vyzývá k většímu úsilí členských států a stálému monitorování ze strany Komise. Poukazuje zejména na velký počet předkládaných petic, které zpravují o diskriminaci a překážkách vůči osobám s postižením;
10. poukazuje na pokračující obtíže v dialogu s některými členskými státy a regiony, které projevují laxnost při poskytování požadovaných dokumentů a vysvětlení;
11. vítá, že Komise uznává klíčovou úlohu, kterou hrají stížnosti, když pomáhají odkrývat

porušování právních předpisů EU¹;

12. znovu opakuje, že snížit pozdní provedení ve vnitrostátním právu dlouhodobě bylo a nadále by mělo zůstat jednou z hlavních priorit Komise; konstatuje však, že v roce 2013 mělo být provedeno ve vnitrostátním právu méně směrnic (74) než v roce 2011(131); poukazuje nicméně na skutečnost, že v roce 2013 mělo být provedeno více směrnic než v roce 2012 (74 oproti 56 v roce 2012);
13. poukazuje na to, že přes malý počet zůstává pozdní provedení směrnic ve vnitrostátním právu trvalým problémem, jenž brzdí dosahování hmatatelných přínosů pro občany; pro mnohé členské státy včasné provedení směrnic ve vnitrostátním právu stále představuje problém, avšak Dánsko, Lotyšsko a Malta v posledních třech letech i nadále vykazovaly velmi malý počet řízení pro nesplnění povinnosti z důvodu opožděného provedení;
14. konstatuje, že čtyřmi politickými oblastmi, v nichž byla zahájena poslední řízení pro nesplnění povinností o provádění ve vnitrostátním právu, jsou nadále životní prostředí, zdraví a práva spotřebitele, vnitřní trh a služby a doprava; zastává názor, že po zjištění problematických oblastí by Komise a členské státy měly stanovit opatření, jež je třeba provést na zajištění plného a řádného provedení právních předpisů EU v každé z těchto oblastí;
15. zdůrazňuje, že Komise by měla úžeji monitorovat provádění směrnic ve vnitrostátním právu před uplynutím lhůty pro provedení a v případě, že existuje riziko pozdního provedení, poskytnout vyjasnění právního rámce v těchto oblastech s cílem pomoci členským státům zlepšit provádění tak, aby to přineslo konkrétní přínosy občanům v jejich každodenním životě;
16. konstatuje, že včasné provádění právních předpisů EU je pro hladké fungování EU zásadní a že stejně tak je důležité, aby byly právní předpisy EU prováděny řádně; zdůrazňuje, že velmi často nedostatky a nekonzistentní normy vyplývají ze skutečnosti, že členské státy provádějí právní předpisy EU ve vnitrostátním právu různým způsobem; vyzývá proto Komisi, aby zavedla lepší mechanismus přezkumu na prošetření, jak se pravidla EU používají v praxi na všech úrovních členských států a jak je umožněno občanům i podnikům vykonávat svá práva;
17. konstatuje, že celkem bylo uzavřeno 731 případů nesplnění povinnosti, protože dotčený členský stát prokázal soulad s právními předpisy EU; poukazuje na to, že Soudní dvůr vydal v roce 2013 52 rozsudků podle článku 258 SFEU, z nichž 31 (59,6 %) bylo vyneseno proti členským státům; aby uvedl tyto statistiky do příslušných souvislostí, připomíná, že až dosud znělo 3 274 (87.3 %) rozsudků vnesených Soudním dvorem v souvislosti s řízením o nesplnění povinností ve prospěch Komise; vyzývá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost skutečnému vymáhání všech těchto rozsudků;
18. konstatuje, že ke čtyřem politickým oblastem, v nichž byla zahájena poslední řízení pro pozdní provedení ve vnitrostátním právu v roce 2013, patřilo životní prostředí, (168 řízení), zdraví a ochrana spotřebitele (58), vnitřní trh a služby (47) a doprava (36);

¹ COM (2012)0154 v konečném znění.

zdůrazňuje, že existuje přímá a úměrná souvislost mezi počtem obdržených petic a počtem řízení pro nesplnění povinnosti zahájených ze strany Komise;

19. konstatuje, že v roce 2013 byl uzavřen vysoký počet případů řízení pro nesplnění povinnosti předtím, než byly předneseny před Soudní dvůr, přičemž pouze přibližně 6,6 % případů bylo uzavřeno rozsudkem Soudního dvora; domnívá se proto, že je nezbytné pokračovat v důsledném sledování kroků členských států, neboť některé petice poukazují na problémy, které přetrvávají i poté, co byla záležitost uzavřena;
20. znovu opakuje, že je třeba, aby se Komise soustředila na účinné řešení problémů, efektivní řízení a preventivní opatření, avšak navrhuje, aby rovněž promýšlela nové způsoby, jiné než jsou formální řízení pro nesplnění povinností, jak zlepšit provádění a vymáhání právních předpisů EU;
21. konstatuje, že postupné zavádění pilotního systému EU členskými státy skončilo v červnu 2012, kdy do něj vstoupily Malta a Lucembursko, a že od té doby je pilotní postup EU plně funkční ve všech členských státech; zdůrazňuje, že v uplynulých třech letech postupně vzrostl počet nových pilotních postupů EU a že pilotní postupy EU již přinesly pozoruhodné výsledky, zejména pokud jde o shromažďování informací a zlepšení konkrétních situací znepokojujících občany, jak ukazuje snížení počtu řízení pro nesplnění povinností zahájených v posledních pěti letech (z 2 900 na 1 300); vyzývá nicméně k pokračování v intenzivním úsilí o informování občanů o pilotním systému EU; vyzývá Komisi, aby zapojila předkladatele petic do procesu pilotních případů EU odvozených z petic s cílem usnadnit dialog mezi předkladateli petic a příslušnými vnitrostátními orgány; navrhuje, že by pro případy považované za naléhavé, a pokud potřebuje Komise jednat rychle, měla být stanovena kratší období;
22. vítá úsilí členských států o řešení případů neplnění povinností bez soudního řízení prostředky pilotního postupu EU, který vedl ke snížení počtu formálních řízení pro nesplnění povinností; konstatuje potřebu vyjasnění právního statutu výše uvedeného postupu, a rovněž potřebu plodné a urychlené výměny informací mezi Komisí a členskými státy, protože neposkytnutí odpovědi nebo zpoždění při poskytování informací členskými státy Komisi má rovněž dopad na účinné vyřizování petic Petičním výborem;
23. bere na vědomí, že Soudní dvůr a poukázal na to, že „za škodu způsobenou vnitrostátními orgány [...] mohou nést odpovědnost pouze tyto orgány a že je ve výlučné pravomoci vnitrostátních soudů nařídít odškodnění za takovou škodu“¹; zdůrazňuje proto, že je důležité posílit opravné prostředky dostupné na vnitrostátní úrovni, jež by měly umožnit stěžovatelům přímo a osobněji uplatňovat svá práva²;
24. znovu opakuje, že je třeba větší transparentnosti, právní jasnosti a přístupu k informacím během postupu před zahájením řízení o nesplnění povinností a během tohoto řízení, v souvislosti s pilotním projektem EU a výroční zprávou o sledování uplatňování právních předpisů EU, zejména pokud jde o stížnosti;

¹ Viz rozsudek ve věci 175/84.

² Viz rozsudek ve věci 175/84 a návrhy v této souvislosti obsažené v COM(2012)0095 final.

25. vítá, že se útvary Komise zapojily do posílení výměny informací s Petičním výborem, a rád by zopakoval své požadavky:

a) lepší komunikace mezi oběma stranami, zejména s ohledem na zahájení a průběh řízení pro nesplnění povinnosti ze strany Komise, včetně pilotního postupu EU, aby bylo zajištěno plné informování Parlament, s cílem neustále zlepšovat jeho legislativní činnost;

b) je třeba vyvinout úsilí s cílem poskytnout veškeré relevantní informace o peticích týkajících se postupů šetření a řízení pro nesplnění povinnosti Petičnímu výboru, a to v přiměřené době, aby tak mohl účinněji odpovídat na žádosti občanů;

c) Komise by měla zohledňovat zprávy Petičního výboru a zejména zjištění a doporučení obsažená v těchto zprávách při vypracovávání svých sdělení a přípravě změn právních předpisů;

26. vítá, že Komise ve zvýšené míře využívá prováděcí plány pro nové právní předpisy EU adresované členským státům, což snižuje rizika, že tyto právní předpisy nebudou provedeny včas a řádně, předchází problémům s prováděním a uplatňováním a na druhé straně má dopady na počet příslušných předložených petic;

27. poukazuje na to, že v souvislosti s iniciativou Komise o účelnosti právních předpisů EU známou jako REFIT, Komise potřebuje rozvinout širší dialog o účelnosti předpisů s občany, členskými státy, podniky a občanskou společností, aby bylo zajištěno, že budou zachovány kvalita a sociální aspekty právních předpisů EU a že jeden ideál nebude prosazován na úkor jiného.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	5.5.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 27 -: 0 0: 3
Členové přítomní při konečném hlasování	Margrete Auken, Beatriz Becerra Basterrechea, Alberto Cirio, Andrea Cozzolino, Pál Csáky, Miriam Dalli, Rosa Estaràs Ferragut, Eleonora Evi, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Peter Jahr, Rikke Karlsson, Notis Marias, Edouard Martin, Marlene Mizzi, Julia Pitera, Laurențiu Rebegea, Sofia Sakorafa, Jarosław Wałęsa, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Anja Hazekamp, György Hölvényi, Jérôme Lavrilleux, Demetris Papadakis, Josep-Maria Terricabras, Ángela Vallina
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Paul Brannen, Norbert Lins, Dario Tamburrano, Martina Werner

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	13.7.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 20 -: 3 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Kostas Chrysogonos, Rosa Estaràs Ferragut, Dietmar Köster, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Emil Radev, Julia Reda, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, József Szájer, Axel Voss, Tadeusz Zwiefka
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Angel Dzhambazki, Evelyne Gebhardt, Heidi Hautala, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Virginie Rozière
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Ángela Vallina, Bogdan Brunon Wenta